

Sijbolt Noorda

Van de redactie

De C-14-methode is in de afgelopen halve eeuw algemeen bekend geworden. Dat heeft ze niet te danken aan toegenomen belangstelling voor scheikunde maar aan haar toepassingen. Dikwijls heeft ze immers mogen optreden als scheidsrechter in fel betwiste disputen over echtheid of ouderdom.

Waar draait het om? Levende organismes nemen radioactieve koolstof (C-14) in zich op. De halfwaardetijd daarvan is constant, te weten 5730 jaar. De mate van verval in dood organisch materiaal is daarmee een goede indicator van de ouderdom ervan, of beter: van het tijdstip waarop de opname van C-14 ooit is gestopt. Zo kun je bijvoorbeeld fossielen dateren, maar ook het hout van beschilderde panelen of berghutten.

In deze aflevering van de *ABG* maakt u kennis met de kleine lettertjes van de C-14-methode. Hans van der Plicht heeft samen met een reeks buitenlandse collega's een steviger grondslag gelegd voor de ijking van de koolstofdateringen. Lees het interview dat Geertje Dekkers met hem had in onze vaste rubriek over recent in een gerenommeerd internationaal tijdschrift gepubliceerd Nederlands wetenschappelijk onderzoek.

Hiernaast vindt u een opstel van Jeroen Hopster, vorig jaar afgestudeerd, nu de winnaar van onze jaarlijkse essayprijs. Deze prijs is ooit ingesteld om jong wetenschappelijk schrijftalent op te sporen en aan te moedigen. Volgens de jury schrijft Hopster nu al met de vaste hand van een ervaren essayist.

Verder is er in dit nummer veel ruimte gemaakt voor het thema oneerlijke wetenschap, hoe het kan gebeuren, en hoe het moet worden voorkomen. U zult zien dat over zowel het een als het ander de meningen uiteenlopen. *Food for thought*.

Sijbolt Noorda, *redactievoorzitter*